

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 19Cb/257/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116225967
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Brniaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5116225967.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Martinou Brniakovou, v právnej veci žalobcu: Steelmontage s.r.o., so sídlom Bôrická cesta 3047/107, 010 01 Žilina, IČO: 46 873 121, právne zastúpeného: JUDr. Michaela Poláčková, LL.M., so sídlom Palárikova 88, 022 01 Čadca, proti žalovanému: Ľ. O., nar. X.X.XXXX, trvale pobytom Š. XXX/X, XXX XX D. C. A., právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Róbert Mendel s.r.o., so sídlom Sidónie Sakalovej 190, 014 01 Bytča, IČO: 47 256 591, o vylúčení spoločníka z obchodnej spoločnosti, takto

rozhodol:

I. Súd z a m i e t a návrh žalovaného na prerušenie konania.

II. Súd v y l u č u j e Ľ.U. O., nar. X.X.XXXX, z obchodnej spoločnosti Steelmontage s.r.o., so sídlom Bôrická cesta 3047/107, 010 01 Žilina, IČO: 46 873 121.

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 12.10.2016, ktorá bola súdu doručená dňa 12.10.2016 žalobca navrhol, aby súd vylúčil spoločníka /odporcu/ Ľ. O., nar. X.X.XXXX, adresa trvalého bydliska Š. XXX/X, XXX XX D.I. C. A. z obchodnej spoločnosti Steelmontage s.r.o., IČO: 46 873 121, so sídlom Školská 762/2, 013 01 Teplička nad Váhom, zapísanej v obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel Sro, vložka č. 57503/L. Zároveň navrhol, aby bola žalobcovi priznaná náhrada trov konania. Na odôvodnenie žaloby uviedol žalobca skutkové tvrdenia, podľa obsahu ktorých je žalobca spoločnosťou s ručením obmedzeným, ktorá je zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Žilina oddiel Sro, vložka č. 57503/L. Žalovaný je spoločníkom obchodnej spoločnosti žalobcu s obchodným podielom vo výške 50 %, ktorý zodpovedá vkladu do základného imania vo výške 2.500,- EUR. V tejto časti žalobca ako dôkazy označil výpis z obchodného registra žalobcu a úplné znenie Spoločenskej zmluvy o založení obchodnej spoločnosti Steelmontage s.r.o.. Žalobca poukázal na spoločenskú zmluvu o založení žalobcu zo dňa 28.8.2015, a to konkrétne na článok XVI., ktorý zakotvuje práva a povinnosti spoločníkov a podľa ktorého sa práva a povinnosti spoločníkov riadia príslušnými ustanoveniami spoločenskej zmluvy a Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Žalovaný sa dopustil konania, ktorým závažným spôsobom porušil svoje povinnosti spoločníka, hoci na ich plnenie bol písomne vyzvaný a na možnosť vylúčenia bol opakovane písomne upozornený v súlade s ustanovením § 149 Obchodného zákonníka. Žalovaný napriek uvedenému sa nezdržal protiprávneho konania proti žalobcovi, ktoré naďalej trvá. Žalobca poukázal na úpravu § 149 Obchodného zákonníka. Podanie návrhu na vylúčenie žalovaného zo spoločnosti Steelmontage bolo prerokované a uznesením č. 10 schválené na mimoriadnom valnom zhromaždení žalobcu, ktoré sa uskutočnilo dňa 9.9.2016. Zápisnicu z tohto mimoriadneho valného zhromaždenia pripojil ako prílohu žaloby.

2. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním zo dňa 11.1.2017, ktoré bolo súdu doručené dňa 12.1.2017. V rámci procesnej obrany namietal, že žalobca v podanej žalobe dôvody vylúčenia žalovaného bližšie nekonkretizuje, ale k žalobe pripojil zápisnicu z mimoriadneho valného zhromaždenia zo dňa 9.9.2016. V zápisnici z valného zhromaždenia v bode 15 sa uvádza, že žalovaný porušil povinnosti spoločníka tým, že nevrátil spoločnosti všetok hnutelný majetok /osobné motorové vozidlo značky J. XXXC, notebook a rôzne ďalšie nástroje/, nepredložil doklad o hotovostnom vklade z 3.5.2016 a neodovzdal spoločnosti listiny a spisovú agendu, čím údajne znemožňuje chod, riadenie, podnikanie a samotnú existenciu spoločnosti. I sám žalovaný poukázal na úpravu § 149 Obchodného zákonníka. Uviedol, že z tejto právnej úpravy je zrejmé, že spoločnosť Steelmontage s.r.o. je v prípade splnenia zákonných podmienok oprávnená podať na súd žalobu o vylúčenie žalovaného ako spoločníka zo spoločnosti. Žalovaný však má za to, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná. Návrh na vylúčenie spoločníka zo spoločnosti môže podať v zmysle zákona spoločnosť len vtedy, ak spoločník závažným spôsobom porušuje svoje povinnosti. Žalobca v samotnej žalobe konkrétne prípady porušenia povinností žalovaného ako spoločníka a dôvody na vylúčenie neuvádza. Žalovaný ponecháva na zváženie súdu, či bude za dostatočné vymedzenie konkrétnych povinností a dôvodov považovať aj skutočnosti uvádzané v prílohách žaloby, kde ale v žalobe chýba konkrétna odvolávka na tieto prílohy, resp. ich časti. Žalovaný sa domnieva, že konkrétne dôvody pre vylúčenie žalovaného zo spoločnosti žalobcu žalobca v žalobe nevymedzil spôsobom, ako to predpokladá zákon. Pokiaľ by mal súd za to, že takéto vymedzenie je dostatočné, je žalovaný presvedčený, že sa nejedná o povinnosti spoločníka, ale o povinnosti konateľa, resp. zamestnanca. Ak má žalobca za to, že si žalovaný nesplnil povinnosti, ktoré na valnom zhromaždení uvádzal, nie sú to povinnosti spoločníka v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka. Preto neexistuje dôvod na vylúčenie žalovaného, a to ani keby bolo pravdou, že žalovaný konal, resp. nekonal ako žalobca uvádza. Žalobca nepripojil ako prílohu podania žaloby listy žalovaného, ktorými výzvy žalobcu žalovaný žalobcovi vrátil. V týchto listoch žalovaný vysvetlil svoje pohnútky, postoje a stanoviská k ničím nepodloženým obvineniam žalobcu. Tieto listy sú odpoveďami žalovaného a žalovaný ich pripojil ako prílohy vyjadrenia sa k žalobe. Rovnako pripojil i ďalšie listy, ktoré žalobcovi zaslal. Osobné motorové vozidlo značky J. XXXC žalovaný kúpil za vlastné peňažné prostriedky, avšak kvôli nákladom v spoločnosti ho kúpil na spoločnosť. Na zaplatenie kúpnej ceny požičal žalovaný žalobcovi peniaze, ktoré mu žalobca nevrátil. Kým mal žalovaný vplyv na chod spoločnosti, nepovažoval za potrebné to riešiť. Notebook a rôzne nástroje vrátane dokladov a iných listín spisovej agendy má žalobca. Nie je pravdou, že by ich žalovaný zdržiaval. Žalovaný sa nikdy ako spoločník nesprával tak, aby vznikol dôvod na jeho vylúčenie zo spoločnosti. Práve naopak, spoločnosť založil a vždy mal záujem na tom, aby riadne fungovala a samozrejme aby aj vykazovala zisk. Podľa toho sa aj ako spoločník a aj ako konateľ správal, a to až do času, kým druhý spoločník B.. Y.. D. I. nezačal spolu s jeho otcom a bratom podnikateľ kroky proti žalovanému ako spoločníkovi a konateľovi žalobcu. Ďalej sa žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe venuje opisu udalostí, ku ktorým došlo v histórii spoločnosti Steelmontage s.r.o. od roku 2007, následne aj v súvislosti so vstupom spoločníkov B.. Y.. D. I. a W. I. ako spoločníkov a následne aj ako konateľov žalobcu. Od začiatku roku 2016 sa vzťahy medzi žalovaným a B.. Y.. D. I. zhoršovali, menovaný sa žalovanému vyhýbal, pričom sa ani žiadnym spôsobom nepodieľal na chode spoločnosti. Tento stav vyvrcholil v apríli 2016, keď B.. Y.. D. I. žalovanému neznámym spôsobom zablokoval v banke všetky účty žalobcu. V júni 2016 bol žalovaný na valnom zhromaždení, o konaní ktorého žalovaný nevedel, pretože mu nebolo doručené predvolanie/oznámenie o jeho konaní, odvolaný z funkcie konateľa a na jeho miesto bol menovaný ako konateľ brat B.. Y.. D. I. - W. I.. Nasledujúci mesiac žalobca zastúpený konateľom D. a W.C. I. okamžite zrušili pracovný pomer žalovaného. Platnosť uznesenia valného zhromaždenia, na ktorom bol žalovaný ako konateľ odvolaný, ako aj platnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru napadol žalovaný žalobami, pričom neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia je prejednávaná v konaní Okresného súdu Žilina sp.zn. 18Cb/127/2016 a konanie o neplatnosť skončenia pracovného pomeru prebieha na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 2Cpr/5/2016. Žalovaný má za to, že všetky úkony, ktoré žalobca vykonal od júla 2016 až doposiaľ a ktoré boli podpísané spoločne konateľmi W. a D. I.Č., sú neplatné, nakoľko ani jedno z uvedených konaní nebolo právoplatne skončené. W. a D. I. ako konatelia preto nemohli ani podať za žalobcu návrh na vylúčenie žalovaného ako spoločníka zo spoločnosti žalobcu. Žalovaný vyjadril v závere svojho podania názor, podľa ktorého B.. Y.. D. I. nikdy nemal úprimnú snahu zabezpečiť nové obchodné prípady pre žalobcu a zvýšiť tak obrat žalobcu. Jeho cieľom bolo pravdepodobne len ovládnuť žalobcu a získanie majetkového prospechu bez akéhokoľvek vkladu do spoločnosti. Pokiaľ niekto koná v rozpore s dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku, tak je a bol to B.. Y.. D. I.. Žalovaný zároveň uviedol, že vzhľadom na prebiehajúce konanie o neplatnosť uznesenia

valného zhromaždenia, na ktorom bol ako konateľ odvolaný, by malo byť konanie a vo veci o vylúčenie žalovaného ako spoločníka v zmysle § 164 CSP prerušené. Je tomu tak z dôvodu, že podľa spoločenskej zmluvy za spoločnosť konajú vždy dvaja konatelia a pokiaľ návrh na vylúčenie žalovaného podpísal W. I., ktorý bol neplatne vymenovaný, je predčasné skúmať dôvody vylúčenia. Uvedené necháva však žalovaný na zvážení súdu. Na preukázanie svojich tvrdení navrhol vypočuť strany konania, oboznámiť listinné dôkazy, ktoré predložil ako prílohy svojho vyjadrenia a žiadal pripojiť spisy Okresného súdu Žilina sp.zn. 18Cb/127/2016 a Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 2Cpr/5/2016.

3. Na vznesenú procesnú obranu žalovaného reagoval žalobca podaním zo dňa 23.3.2017, ktoré bolo súdu doručené dňa 31.3.2017. Uviedol, že nesúhlasí s návrhom žalovaného na prerušenie konania, nakoľko žalovaný nevysvetľuje, prečo otázku platnosti, resp. neplatnosti svojho odvolania z funkcie konateľa považuje za prejudiciálnu otázku prebiehajúceho konania a v čom má spočívať jej význam pre rozhodnutie o vylúčení žalovaného ako spoločníka zo spoločnosti. Názor žalovaného o neplatnosti konateľstva W. I.Y., T.B.. je nesprávny nielen podľa názoru samotného žalobcu, ale aj podľa názoru Okresného súdu Žilina vyjadreného v rozhodnutí vo veci 18Cb/127/2016. Žalobca je plne aktívne vecne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby. Pokiaľ žalovaný namietal nekonkrétnosť žaloby a skutkovú nedôvodnosť, je to prejav formalizmu. Žaloba nemôže vykazovať žalovaným namietané nedostatky iba preto, že rozhodujúce skutočnosti sú prevažne zaznamenané v prílohe žaloby. Podľa hospodárskych výsledkov žalobca pod vedením žalovaného nebol ziskový a lukratívny, pod vedením žalovaného sa opakovane žalobca ocitol v strate a vôbec prvý zisk vykázal až v roku 2014. V roku 2014 žalobca kúpil vozidlo J. XXXC, ktoré má žalovaný v neoprávnenej držbe a užívaní, rovnako ako ďalší hnuiteľný majetok žalobcu, pričom všetok tento majetok žalobcu nebol žalobcovi vrátený napriek opakovaným výzvam adresovaným žalovanému spolu s upozornením na možné vylúčenie žalovaného ako spoločníka zo spoločnosti. V roku 2015 žalobca vykázal zatiaľ najvyšší zisk, ktorý sa mal rozdeliť medzi spoločníkov rovnakým dielom, avšak žalovaný a jeho priateľka X. H., ktorá bola aj zamestnankyňou žalobcu, realizovali viaceré platby na ťarchu spoločnosti, o ktorých W. Y. D. I.Č. ako druhý spoločník a konateľ nevedel. Žalovaný platby na ťarchu spoločnosti nevyrovnal, a to a napriek opakovaným výzvam s upozornením na možné vylúčenie žalovaného ako spoločníka zo spoločnosti. Žalovaný v mene žalobcu uzavrel viaceré obchody, a to písomne alebo ústne najmä so zmluvnými spoločnosťami TUBASPOL, s.r.o. a A. Š., pričom detaily žalobcovi neoznámil napriek opakovaným výzvam. Tak isto nevydal žalobcovi spisovú agendu, ktorá by zahŕňala najmä pokladničné knihy, účtovanie peňažnej hotovosti, dokumenty súvisiace so vznikom a plnením daňovej povinnosti, zmluvy a podklady z obchodno-závazkových vzťahov, montážne a stavebné denníky, knihy jász vozidla J. XXXC a poštovú agendu spoločnosti. Žalovaný konal ako jeden človek a následky svojho konania nemôže rozdeliť a pripisovať rôznym pozíciám, ktoré v spoločnosti zastával. Žalobca popiera tvrdenie žalovaného, že vozidlo J. XXXC je jeho majetkom a nie majetkom spoločnosti. Žalobca nadobudol toto vozidlo platnou kúpnu zmluvou, ktorú za spoločnosť podpísal vtedajší jediný konateľ a spoločník, ktorým bol práve žalovaný. V tejto súvislosti poukázal žalobca na konanie Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 8C/7/2017, v ktorom sa domáha vydania vozidla od p. O., na pozemku ktorého sa vozidlo nachádzalo pred jeho odtiahnutím na pokyn žalovaného. Rovnako žalovaný neoprávnene zadržava majetok žalobcu - hnuiteľný majetok, vo vzťahu ku ktorému žalobca popiera tvrdenie žalovaného, že by tento hnuiteľný majetok žalovaný žalobcovi vrátil. Ak túto skutočnosť žalovaný tvrdí, je dôkaznou povinnosťou v konaní ju preukázať. Podľa bodu 14 vyjadrenia sa žalobcu tento uplatnil ako nový dôvod pre vylúčenie žalovaného ako spoločníka nevyrovnanie dlhov voči spoločnosti, a to konkrétne titulom platby 4.500,- EUR zo dňa 29.3.2016, v sume 4.500,- EUR z titulu platby zo dňa 31.3.2016 a v sume 30.725,17 EUR titulom dlhov spoločníka za účtovné obdobie od 1.1.2015 do 31.12.2015. Zablokovanie účtov spoločnosti W. Y. D. I., na ktoré žalovaný poukazoval vo svojich listoch zo dňa 14.5.2016 a z 11.7.2016, bolo spojené so snahou menovaného zabrániť ďalším peňažným stratám. Ku porušeniu povinností žalovaného spojených so spisovou agendou žalobcu, s oznámením obchodov spoločnosti a so zdokladovaním hotovostného vkladu žalobca uviedol, že popiera tvrdenie žalovaného, že vydal spisovú agendu, že oznámil detaily o zmluvách so zmluvnými partnermi TUBASPOL, s.r.o. a A. Š., a že zdokladoval hotovostný vklad 12.345,- EUR, tak ako bol vyzvaný. Žalovaný tak v skutočnosti neurobil a na účely konania nepredložil žiaden dôkaz tohto svojho tvrdenia. Ako prílohu svojho vyjadrenia predložil žalobca rozsiahly listinný dôkazový materiál, tak ako je identifikovaný v bode 12, 14 a 15 tohto písomného podania.

4. Na pojednávaní dňa 6.2.2018 zotrval žalobca na žalobe a písomnom podaní, ktorým sa vyjadril k procesnej obrane žalovaného. Zároveň poukázal na skutočnosť, že pokiaľ ide o hnuiteľné veci, ktoré boli

obsiahnuté vo výzvach žalobcu, ide v podstate o 15 kusov hnuiteľných vecí v celkovej hodnote približne 5.000,- EUR, úplne presne 4.964,02 EUR. Na základe návrhu neodkladného opatrenia na vydanie týchto hnuiteľných vecí a vydaného neodkladného opatrenia, ktoré sa medzitým stalo právoplatné a vykonateľné, prebehla u žalovaného exekúcia a časť týchto vecí žalobcu na základe exekúcie žalovaný vydal. V tejto časti produkoval na pojednávaní žalobca listinné dôkazy (č.l. 296, 300, 303). Okrem týchto hnuiteľných vecí, ktoré boli predmetom prvého neodkladného opatrenia a prvej exekúcie, bol žalovaný exekúovaný aj na ďalšie hnuiteľné veci v počte kusov 19 v celkovej hodnote 3.378,- EUR, ktoré hnuiteľné veci patrili žalobcovi, a ktoré žalovaný rovnako na výzvu nevydal. Vo vzťahu ku spisovej agende a neodovzdaniu tejto spisovej agendy žalobca poukázal na skutočnosť, že niekedy od júna 2016, kedy sa stali konateľmi p. D. I. a W. I. a dostali sa k účtovníctvu žalobcu, začali získavať informácie o tom, že predmetné účtovníctvo nie je kompletné, že chýba množstvo dokladov a tiež chýbajú podklady v hodnotách, ktoré sa v sumáre hýbu okolo 20,- až 20.000,- EUR. Nedodanie týchto dokladov sťažuje a znemožňuje riadenie a podnikanie, až samotnú existenciu žalobcu, a to najmä preto, že doklady, ktoré chýbajú, spoločnosť musí po zákonom ustanovenú dobu mať v dispozícii v origináli. Žalobca má dôkaz o tom a je ním samotné vyjadrenie sa žalovaného, že si tento robil kópiu dokladov z účtovníctva a odmieta teraz vydať žalobcovi aspoň kópie týchto dokladov. Funkcia konateľa žalovaného skončila 30.6.2016 a od tohto dátumu neexistuje žiaden protokol, ktorý by preukazoval splnenie jeho povinnosti odovzdať doklady žalobcovi. Medzi doklady, ktorých je veľa, patria ako najpodstatnejšie mzdová agenda, pracovná agenda, pracovné zmluvy, nájomná zmluva na sídlo spoločnosti, chýbajú faktúry na 7.000,- EUR, ktoré vystavil žalovaný ešte v roku 2014 na strane spoločnosti v tom čase ako jediný konateľ a spoločník a na druhej strane ako SZČO na vlastné IČO. Napriek tomu, že faktúry nemá a napriek tomu, že tieto faktúry nie sú v účtovníctve ani len v kópii, vykonal žalovaný započítanie týchto faktúr na plnenie pohľadávky, a to reálnej pohľadávky, ktorú mal žalobca voči svojmu dlžníkovi - subjektu MULTIHALLY, následkom čoho pôvodne 9.000,- EUR-ový dlh znížil na 1.000,- EUR plus úroky. Absencia dokladov z účtovníctva vystavuje žalobcu vysokým sankciám aj z hľadiska toho, že má povinnosť archivácie, ktorá sa v tomto prípade hýbe v rozmedzí 10 až 20 rokov, eventuálne 50 rokov, závisí od toho, o ktorý doklad ide. Žalobca poukázal na rozhodnutia NS SR sp.zn. 1Obdo/46/2011 a sp.zn. 1ObdoV/8/2012. Vo vzťahu ku platbám dvakrát 4.500,- EUR žalobca uviedol, že tieto si žalovaný vyplatil na základe samým sebou vystavených príjmových a výdavkových dokladov, resp. z bankového účtu, pričom ide o platby bez právneho dôvodu nemajúce žiadne krytie. Žalovaný uvedené urobil za jediným účelom, a to obohatiť sám seba, teda vo vlastnom záujme, nesledujúc pritom záujem spoločnosti. Rovnako tak činil pri výbere hotovosti z pokladne vo výške 30.725,17 EUR, ktorá suma žalobcovi rovnako chýba. Žalovaný porušil aj základnú povinnosť, ktorá sa na neho viaže ako na spoločníka, a to povinnosť lojality a v tejto časti poukázal žalobca na rozhodnutie Okresného súdu Pezinok sp.zn. 36Cb/257/2013. V zmysle tohto princípu je potrebné interpretovať jednotlivé dielčie povinnosti spoločníka. Na prvom pojednávaní predložil žalobca cestou právneho zástupcu súbor listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu na č.l. 271 až 429.

5. Žalovaný na pojednávaní dňa 6.2.2018 zotrval na svojej procesnej obrane, v rámci ktorej ťažisko tvrdil, že neexistujú dôvody na vylúčenie žalovaného ako spoločníka zo spoločnosti žalobcu. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaný tým, že žalobcovi nevydal hnuiteľné veci, znemožnil samotné fungovanie žalobcu, žalovaný s týmto tvrdením nesúhlasí, nakoľko veci, ktoré boli predmetom exekúcie, sú pre fungovanie žalobcu väčšinou nepodstatné. Jedinou vecou, ktorá mala ako takú hodnotu, bolo osobné motorové vozidlo, vo vzťahu ku ktorému žalovaný uplatnil zádržné právo z dôvodov, ktoré už uviedol vo svojom vyjadrení k žalobe. Navyiac žalovaný učinil ústretový krok a zaslal žalobcovi list, v obsahu ktorého uviedol, že je ochotný vozidlo vydať s tým, že zároveň uviedol, kde sa vozidlo nachádza a vyzval žalobcu, aby si prišiel vozidlo prevziať. Na to nebolo v uvedenom smere zo strany žalobcu - jeho zástupcov reagované. Žalovaný poukázal na konanie tunajšieho súdu, v ktorom sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia tvrdiac, že predmetná kúpna zmluva, na základe ktorej žalobca nadobudol motorové vozidlo J., je neplatná. Všetky doklady žalobcu, ktoré žalovaný mal, odovzdal žalobcovi a pokiaľ argumentácia žalobcu smerovala aj k osobe p. H., jedná sa o inú osobu ako žalovaný. Existujúci konatelia žalobcu majú možnosť obrátiť sa na tretie subjekty, ktoré boli zmluvnými partnermi žalobcu a absentujúce listiny potrebné pre účtovníctvo žalobcu môže žalobca vyžiadať od týchto subjektov. Doklady, na základe ktorých boli realizované platby v sume 4.500,- EUR dvakrát, 2.500,- EUR a tak isto pokiaľ ide o sumu 12.345,- EUR, jedná sa o doklady, ktoré boli v účtovníctve žalobcu a pokiaľ boli medzičasom doklady štatutárnymi zástupcami žalobcu z účtovníctva vyňaté, nemal na toto žalovaný žiaden dosah. Založil žalobcu v dobrej viere, chcel, aby žalobca fungoval a zarábala peniaze. Nie je to on, kto nebol lojálny voči žalobcovi. Vo vzťahu k listinným dôkazom, ktoré boli predložené žalobcom na pojednávaní dňa 6.2.2018, poukázal žalovaný na úpravu podľa § 153 CSP.

6.Podľa Článku 8 CSP /Zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej len CSP/: Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

7.Podľa Článku 4 ods. 1, 2 CSP: Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.
Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

8.Podľa Článku 15 ods. 1, 2 CSP: Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.
Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

9.Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP: Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.
Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

10.Podľa § 191 odsek 1, 2 CSP: Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.
Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

11.Podľa § 186 ods. 2 veta prvá CSP: Súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

12.Podľa § 153 ods. 1, 2, 3 CSP: Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.
Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.
Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

13.Podľa § 154 CSP: Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

14.Podľa § 164 CSP: Ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

15.Podľa § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka: Každý spoločník, konateľ, likvidátor, správca konkurznej podstaty, vyrovnávací správca alebo člen dozornej rady môže podať návrh na súd na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami. Rovnaké právo má aj bývalý spoločník alebo konateľ, ak sa ho uznesenie valného zhromaždenia týka. Toto právo však zanikne, ak ho oprávnená osoba neuplatní do troch mesiacov od prijatia uznesenia valného zhromaždenia alebo ak valné zhromaždenie nebolo riadne zvolané, odo dňa, keď sa mohla o uznesení dozvedieť.

16.Podľa § 149 Obchodného zákonníka: Spoločnosť sa môže domáhať na súde vylúčenia spoločníka, ktorý porušuje závažným spôsobom svoje povinnosti, hoci na ich plnenie bol vyzvaný a na možnosť vylúčenia bol písomne upozornený. S podaním tohto návrhu musia súhlasiť spoločníci, ktorých vklady

predstavujú aspoň jednu polovicu základného imania. Ustanovenie § 113 ods. 4 tým nie je dotknuté. Ustanovenia § 113 ods. 5 a 6 platia obdobne.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka: Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 2 ods. 1, 2, 3 Zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve (ďalej už len Zákon): Účtovná jednotka účtuje v sústave podvojného účtovníctva alebo v sústave jednoduchého účtovníctva (§ 9).

Predmetom účtovníctva je účtovanie skutočností o

- a) stave a pohybe majetku,
- b) stave a pohybe záväzkov,
- c) rozdielu majetku a záväzkov,
- d) výnosoch,
- e) nákladoch,
- f) príjmoch,
- g) výdavkoch,
- h) výsledku hospodárenia účtovnej jednotky, (ďalej len "účtovné prípady").

Predmetom účtovníctva je aj vykazovanie skutočností o účtovných prípadoch podľa odseku 2 v účtovnej závierke, pričom predmetom vykazovania v účtovnej závierke sú aj iné aktíva a iné pasíva.

19. Podľa § 4 ods. 1 Zákona: Účtovná jednotka, ktorá je právnickou osobou, vedie účtovníctvo odo dňa svojho vzniku až do dňa svojho zániku s výnimkou podľa odseku 3; fyzická osoba vedie účtovníctvo po dobu, počas ktorej podniká alebo vykonáva inú samostatnú zárobkovú činnosť, ak preukazuje svoje výdavky vynaložené na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov na účely zistenia základu dane z príjmov.

20. Podľa § 6 ods. 1, 2 Zákona: Účtovná jednotka je povinná doložiť účtovné prípady účtovnými dokladmi (§ 10).

Účtovanie účtovných prípadov v účtovných knihách vykoná účtovná jednotka účtovným zápisom iba na základe účtovných dokladov.

21. Podľa § 7 ods. 1 Zákona: Účtovná jednotka je povinná účtovať tak, aby účtovná závierka poskytovala verný a pravdivý obraz o skutočnostiach, ktoré sú predmetom účtovníctva, a o finančnej situácii účtovnej jednotky.

22. Podľa § 8 ods. 1, 3 Zákona: Účtovná jednotka je povinná viesť účtovníctvo správne, úplne, preukázateľne, zrozumiteľne a spôsobom zaručujúcim trvalosť účtovných záznamov.

Účtovníctvo účtovnej jednotky je úplné, ak účtovná jednotka zaúčtovala v účtovnom období v účtovných knihách všetky účtovné prípady podľa § 3 a za toto účtovné obdobie zostavila individuálnu účtovnú závierku, konsolidovanú účtovnú závierku, ak ju má povinnosť zostaviť, vyhotovila výročnú správu podľa § 20, prípadne konsolidovanú výročnú správu, zverejnila údaje podľa § 23d, uložila dokumenty podľa § 23a a má o týchto skutočnostiach všetky účtovné záznamy.

23. Podľa § 10 ods. 1 Zákona: Účtovný doklad je preukázateľný účtovný záznam, ktorý musí obsahovať

- a) slovné a číselné označenie účtovného dokladu,
- b) obsah účtovného prípadu a označenie jeho účastníkov,
- c) peňažnú sumu alebo údaj o cene za mernú jednotku a vyjadrenie množstva,
- d) dátum vyhotovenia účtovného dokladu,
- e) dátum uskutočnenia účtovného prípadu, ak nie je zhodný s dátumom vyhotovenia,
- f) podpisový záznam osoby (§ 32 ods. 3) zodpovednej za účtovný prípad v účtovnej jednotke a podpisový záznam osoby zodpovednej za jeho zaúčtovanie,
- g) označenie účtov, na ktorých sa účtovný prípad zaúčtuje v účtovných jednotkách účtujúcich v sústave podvojného účtovníctva, ak to nevyplýva z programového vybavenia.

24. Podľa § 38 ods. 1 písm. f, g Zákona: Správneho deliktu sa dopustí účtovná jednotka, ak

f) nevedla účtovníctvo podľa § 8 a toto porušenie malo vplyv na nesprávne vykázanie skutočností v účtovnej závierke,

g) nevedla účtovníctvo podľa § 8 a toto porušenie nemalo vplyv na vykázanie skutočností v účtovnej závierke,

25.V konaní v tejto veci boli medzi stranami nesporné nasledovné skutkové okolnosti: Skutočnosť realizácie mimoriadnych valných zhromaždení žalobcu zo dňa 9.9.2016, zo dňa 28.10.2016 a zo dňa 22.12.2016, skutočnosť vypracovania a obsah zápisníc o týchto mimoriadnych valných zhromaždeniach žalobcu, skutočnosť vypracovania výziev žalobcu zo dňa 28.7.2016 /č.l. 16 rub, 101 rub/, zo dňa 18.8.2016 /č.l. 17 rub, č.l. 102 rub/, zo dňa 29.7.2016 /č.l. 18 rub, 91, 103 rub, 19, 104/, zo dňa 18.8.2016 /č.l. 19 rub/, zo dňa 12.10.2016 /č.l. 124, 125, 125 rub/, zo dňa 7.10.2016 /č.l. 126, 129/, zo dňa 6.10.2016 /č.l. 128/, zo dňa 28.10.2016 /č.l. 147/, zo dňa 18.8.2016 /č.l. 148, 152/, zo dňa 12.10.2016 /č.l. 149, 152 rub, 154/, zo dňa 21.12.2016 /č.l. 150, 151 rub, 153, 154 rub/, ako aj skutočnosť, že sa všetky tieto výzvy dostali do dispozičnej sféry žalovaného, obsah spoločenskej zmluvy žalobcu, tak ako je v písomnom vyhotovení súčasťou spisu na č.l. 5 až 8, a ktorá spoločenská zmluva žalobcu je zo dňa 28.9.2012. Z uvedených medzi stranami nesporných skutkových okolností súd ako zo základu vychádzal.

26.Výrokom I. súd zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania vo veci, a to na základe analogickej aplikácie úpravy § 164 CSP v spojení s Článkom 4 ods. 1 CSP. Ustanovenie § 164 CSP upravuje prípad fakultatívneho prerušenia konania, teda procesný postup súdu, ktorý môže (a to aj bez návrhu strany sporu) konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Je teda v právomoci súdu vyhodnotiť, či možnosť konanie prerušiť využije alebo nie. Žalovaný už vo svojom vyjadrení k žalobe podľa podania z 11.1.2017 (č.l. 51) nechal na zváženie súdu, aby konanie vo veci prerušil do skončenia konania Okresného súdu Žilina sp.zn. 18Cb/127/2016, v ktorom sa žalovaný v procesnom postavení žalobcu domáha voči žalobcovi v procesnom postavení žalovaného, určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia žalobcu č. 1 zo dňa 29.6.2016, ktorým valné zhromaždenie zvolilo predsedu valného zhromaždenia a zapisovateľa a uznesenia č. 2 valného zhromaždenia žalobcu zo dňa 29.6.2016, ktorým valného zhromaždenie žalobcu odvolalo žalovaného p. L. O. z funkcie konateľa k 30.6.2016 a za nového konateľa vymenovalo W. I. od 1.7.2016. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že ku momentu meritórneho rozhodnutia v prejednávanej veci bolo konanie sp.zn. 18Cb/127/2016 neprávoplatne skončené rozsudkom súdu prvej inštancie, ktorým bola predmetná žaloba zamietnutá, pričom rozsudok súdu prvej inštancie bol napadnutý odvolaním žalobcu v označenej veci p. L. O., o ktorom k momentu meritórneho rozhodnutia vo veci sp.zn. 19Cb/257/2016 odvolací súd právoplatne nerozhodol. Zo skutočností prebiehajúceho (právoplatne neskončeného) konania Okresného súdu Žilina sp.zn. 18Cb/127/2016 žalovaný vyvodzoval, že pokiaľ bol p. W. I. neplatne vymenovaný do funkcie konateľa, je predčasné skúmať dôvody vylúčenia p. L. O.. Všetky úkony, ktoré vykonal žalobca - Steelmontage s.r.o. od júla 2016 až do dnešného dňa, a ktoré boli podpísané ako konateľmi W. a D. I., sú neplatné. W. a D. I. nemohli ani podať žalobu na vylúčenie žalovaného zo spoločnosti. Žalovaný na výslovnú výzvu súdu na pojednávaní dňa 10.4.2018 (č.l. 498) uviedol, že trvá na návrhu na prerušenie konania v prejednávanej veci do skončenia konania Okresného súdu Žilina sp.zn. 18Cb/127/2016. Vo vzťahu k návrhu žalovaného na prerušenie konania súd vo všeobecnej rovine primárne uvádza, že akékoľvek (z hľadiska obsahu i rozsahu) uznesenie valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným sa považuje za platné až do momentu, kým nie je právoplatne súdom určená jeho neplatnosť na základe včas podanej žaloby aktívne legitimovaného subjektu voči pasívne legitimovanému subjektu z dôvodov, ktoré sú taxatívne vymedzené v úprave § 131 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka. K momentu meritórneho rozhodnutia v prejednávanej veci nebolo právoplatne rozhodnuté o neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia žalobcu o odvolaní žalovaného z funkcie konateľa a ani o neplatnosti uznesenia o ustanovení W. I. do funkcie konateľa žalobcu, a teda konajúci súd v tejto veci vychádzal zo záveru o platnosti uvedeného uznesenia. Tým je procesná obrana žalovaného o absencii možnosti žalobcu podať vôbec žalobu v tejto veci a o neplatnosti právnych úkonov žalobcu realizovaných prostredníctvom W. a D. I. ako konateľov žalobcu vyhodnotená ako nedôvodná. Otázka neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia s.r.o. nemôže byť v zásade, a to práve vzhľadom na taxatívne vymedzené dôvody neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia a prekluzívnu hmotno-právnu lehotu na podanie žaloby o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia podľa § 131 ods. 1 Obchodného zákonníka ani predmetom prejudiciálneho posúdenia súdu v inej veci, a teda ani v prejednávanej veci nebolo možné otázku platnosti alebo neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia žalobcu o odvolaní žalovaného z funkcie konateľa o ustanovení

W. I. do funkcie konateľa žalobcu ako prejudiciálnu otázku posudzovať. Pri márnom uplynutí lehoty upravenej hmotno-právnym predpisom na uplatnenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia toto právo, teda právo domáhať sa určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia zaniká (§ 131 ods. 1 veta tretia Obchodného zákonníka). V konaní tunajšieho súdu sp.zn. 18Cb/127/2016 konajúci súd vyhodnocoval dôvodnosť žaloby, okrem iného o určenie neplatnosti uznesenia č. 2 o odvolaní žalovaného p. L. O. z funkcie konateľa žalobcu a o ustanovení p. W. I. do funkcie konateľa žalobcu (uvedené vyplýva z bodu 1 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 18Cb/127/2016-210 zo dňa 23.2.2017 /č.l. 207/). Ani prípadné určenie neplatnosti tohto uznesenia č. 2 valného zhromaždenia žalobcu by automaticky nezakladalo záver o neplatnosti uznesení valného zhromaždenia žalobcu prijatých na relevantných mimoriadnych valných zhromaždeniach žalobcu dňa 9.9.2016, dňa 28.10.2016 a dňa 22.12.2016, na ktorých malo dôjsť ku prejednaniu skutočností významných pre rozhodnutie vo veci sp.zn. 19Cb/257/21016 z hľadiska posúdenia otázky naplnenia hmotno-právných podmienok vyplývajúcich z úpravy § 149 Obchodného zákonníka (konkrétne k odsúhlaseniu podania návrhu na vylúčenie žalovaného zo spoločnosti žalobcu spoločníkmi žalobcu, ktorých vklady predstavujú aspoň polovicu základného imania, pre konkrétne vymedzené porušenia povinností žalovaného ako spoločníka). Závery súdu vo veci Okresného súdu Žilina sp.zn. 18Cb/127/2016 nemôžu mať žiaden vplyv na záver súdu v prejednávanej veci o porušení povinností žalovaného ako spoločníka závažným spôsobom a nie ako povinností konateľa, tak ako je tento záver konštatovaný v ďalšej časti odôvodnenia rozsudku na základe dokazovania vykonaného v tejto veci. Len porušenie povinností žalovaného ako spoločníka (teda nie jeho povinností konateľa), v intenzite závažného porušenia, môže založiť záver o dôvodnosti žaloby vo veci sp.zn. 19Cb/257/2016. Na tomto mieste odôvodnenia poukazuje súd na závery podľa uznesenia NS SR sp.zn. 4Obo/350/98, podľa ktorých: Dôvodom pre vylúčenie spoločníka zo spoločnosti, v ktorej je zároveň aj konateľom, nemôže byť porušenie jeho povinností konateľa. Nie je vylúčené, že určité konanie je podľa okolností porušením povinností konateľa a súčasne aj porušením povinností spoločníka. Dôvodom pre vylúčenie spoločníka však nemôže byť akékoľvek porušenie jeho povinností, ale len porušenie závažným spôsobom. Závažnosť porušenia je daná jednak charakterom porušenia, ale aj okolnosťami, za ktorých ku nemu došlo /konkrétne situácia v spoločnosti, zavedená prax v spoločnosti, okolnosti, ktoré porušeniu predchádzali, prípadne ho vyvolali, závažnosť následkov, ktoré porušenie vyvolalo/. Pri vyhodnotení porušených povinností žalovaným ako jeho povinností spoločníka, tak ako vyplýva z ďalšieho odôvodnenia tohto rozsudku, je potom otázka jeho statusu konateľa, ktorá je predmetom konania sp.zn. 18Cb/127/2016 irelevantná, čím nebol dôvod návrhu žalovaného na prerušenie konania v tejto veci do skončenia konania sp.zn. 18Cb/127/2016 podľa § 164 CSP vyhovieť a súd tento návrh zamietol, nakoľko neboli splnené podmienky pre záver súdu o tom, že v konaní sp.zn. 18Cb/127/2016 sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v prejednávanej veci.

27. Žalobca navrhol, aby súd žalovaného ako spoločníka vylúčil zo spoločnosti Steelmontage s.r.o., a teda uplatnil hmotno-právny prostriedok upravený v § 149 Obchodného zákonníka. Vo všeobecnej rovine je úspešnosť žaloby o vylúčenie spoločníka zo spoločnosti spojená s preukázaním všetkých kumulatívne usporiadaných hmotno-právných podmienok vyplývajúcich z úpravy § 149 Obchodného zákonníka, ktorými sú:

- 1/ závažné porušovanie povinností spoločníka osobou žalovaného,
- 2/ realizácia výzvy žalovanému na plnenie povinností žalovaného ako spoločníka,
- 3/ realizácia písomného upozornenia žalobcu daného žalovanému na možnosť vylúčenia žalovaného zo spoločnosti v súvislosti so závažným porušovaním povinností spoločníka žalovaným a
- 4/ skutočnosť, že s podaním žaloby súhlasia spoločníci, ktorých vklady predstavujú aspoň polovicu základného imania. Postavenie žalovaného ako spoločníka z hľadiska vymedzenia jeho práv a povinností vyplýva z úpravy Obchodného zákonníka a zo spoločenskej zmluvy žalobcu, a to konkrétne z článku XVI. bod 1, podľa ktorého práva a povinnosti spoločníkov sa riadia príslušnými ustanoveniami tejto spoločenskej zmluvy a Zákonom č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník. Status žalovaného ako spoločníka žalobcu od vzniku žalobcu až doposiaľ bol v konaní nesporný a vyplýva i z verejne dostupného obchodného registra. Žalobca v žalobe poukazoval na porušenie povinností žalovaného ako spoločníka tak, ako sú identifikované v uznesení mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu č. 10 zo dňa 9.9.2016 v nadväznosti na realizované výzvy zo dňa 28.7.2016 (č.l. 16 rub, č.l. 17, č.l. 101 rub, č.l. 102), zo dňa 18.8.2016 (č.l. 17 rub, č.l. 18, č.l. 102 rub, č.l. 103), zo dňa 29.7.2016 (č.l. 18 rub, č.l. 103 rub), zo dňa 18.8.2016 (č.l. 19 rub), zo dňa 29.7.2016 (č.l. 19, č.l. 104). Žaloba o vylúčenie spoločníka zo spoločnosti podľa § 149 Obchodného zákonníka je žalobou, pre ktorú hmotno-právna úprava nestanovuje hmotno-právnu lehotu na jej včasné podanie, v dôsledku čoho nie je vylúčené, aby

žalobca ako subjekt aktívne legitimovaný v konaní o takejto žalobe i v priebehu konania uviedol i nové dôvody predstavujúce ďalšie závažné porušenie povinností žalovaného ako spoločníka. I vo vzťahu k takýmto ďalším dôvodom však musia pre záver o dôvodnosti žaloby založenej na týchto dôvodoch byť naplnené, v zmysle spoľahlivého preukázania, všetky vyššie uvedené kumulatívne usporiadané podmienky, tak ako vyplývajú z bodov 1 až 4 vymedzených vyššie. V priebehu konania žalobca takto poukázal na uznesenie č. 4 mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu zo dňa 28.10.2016 (č.l. 117), ktorým bolo mimoriadnym valným zhromaždením žalobcu schválené podanie žaloby o vylúčenie žalovaného ako spoločníka zo spoločnosti žalobcu pre porušenie povinností identifikovaných vo výzvach zo dňa 12.10.2016 (č.l. 124), zo dňa 12.10.2016 (č.l. 125), zo dňa 12.10.2016 (č.l. 125 rub), zo dňa 7.10.2016 (č.l. 126), zo dňa 6.10.2016 (č.l. 128) a zo dňa 7.10.2016 (č.l. 129) a tiež na uznesenie mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu č. 9 zo dňa 22.12.2016 (č.l. 139), ktorým mimoriadne valné zhromaždenie schválilo podanie žaloby o vylúčenie žalovaného ako spoločníka zo spoločnosti žalobcu pre porušenie jeho povinností spoločníka identifikovaných vo výzvach zo dňa 28.10.2016 (č.l. 147), zo dňa 18.8.2016 (č.l. 148, 152), zo dňa 12.10.2016 (č.l. 149, č.l. 152 rub, č.l. 154), zo dňa 21.12.2016 (č.l. 150, 151 rub, 153, 154 rub) a zo dňa 29.7.2016 (č.l. 151). Až v záverečnom prednese žalobca cestou právneho zástupcu žalobcu tvrdil, že sa žalovaný venuje za účelom dosiahnutia vlastného zisku podnikaniu v tej istej oblasti, v akej podnikal žalobca (č.l. 560), pričom ku tomuto skutkovému tvrdeniu ako ku prostriedku procesného útoku žalobcu súd uvádza, že naň pri svojom rozhodnutí neprihliadal primárne z dôvodu jeho uplatnenia až v záverečnom prednese právneho zástupcu žalobcu s poukazom na úpravu § 153 ods. 1, 2 CSP, teda primárne z dôvodu jeho uplatnenia až po nastúpení účinkov sudcovskej koncentrácie konania, ako aj podporne z dôvodu nepreukázania naplnenia podmienok č. 2, 3 a 4 vo vzťahu k tomuto tvrdenému dôvodu vylúčenia žalovaného ako spoločníka žalobcu zo spoločnosti žalobcu. Z týchto dôvodov súd nevzhliadol priestor pre hodnotenie samotného preukázania takejto porušenia povinností spoločníka žalovaným ako spoločníkom a tiež jeho intenzity v zmysle, či sa jednalo o závažné porušenie povinností spoločníka žalovaným ako spoločníkom. V danom prípade však súd opätovne zdôrazňuje s poukazom na úpravu § 136 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, ktorá sa výslovne vzťahuje na subjekt konateľa, pričom priestor pre aplikáciu tejto právnej úpravy podľa § 136 ods. 3 Obchodného zákonníka i na subjekt spoločníka môže založiť spoločenská zmluva alebo stanovy. Zo spoločenskej zmluvy žalobcu takýto hmotno-právny základ nevyplyva. Len článok XV. spoločenskej zmluvy žalobcu vymedzuje vylúčenie zákazu konkurencie vo vzťahu ku subjektu konateľa, pričom v prejudiciálnej rovine je toto dojednanie spoločenskej zmluvy potrebné hodnotiť ako absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka práve pre rozpor s úpravou § 136 Obchodného zákonníka, ktorá je vo vzťahu ku subjektu konateľa kogentnou hmotno-právnu úpravou. Uvedené je však bez právneho dopadu v pomeroch prejednávanej veci.

28. Pokiaľ ide o vymedzené porušenie povinností žalovaného ako spoločníka, ktoré sú identifikované v uznesení mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu č. 10 z 9.9.2016, č. 4 z 28.10.2016 a č. 9 z 22.12.2016, tak súd súhrnne uvádza, že pokiaľ išlo o neodovzdanie spisovej agendy (výzva žalobcu z 29.7.2016 - č.l. 19, 104 podľa uznesenia č. 10 mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu z 9.9.2016, na odovzdanie dokladov - spisovej agendy najmä, avšak nielen pokladničných dokladov, vyúčtovania peňažnej hotovosti, dokladov súvisiacich so vznikom a plnením daňovej povinnosti, zmlúv a podkladov z obchodno-právnych vzťahov, montážnych a stavebných denníkov, kníh jász vozidla spoločnosti a poštovej agendy, výzva z 12.10.2016 - č.l. 125 podľa uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu č. 4 zo dňa 28.10.2016, výzva z 29.7.2016 - čl. 153 rub, výzva z 12.10.2016 - čl. 154 a výzva z 21.12.2016 z č.l. 154 rub podľa uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu č. 9 z 22.12.2016), bolo dôkazné bremeno v konaní rozložené tak, že pokiaľ žalobca tvrdil neodovzdanie tejto spisovej agendy, a teda tvrdil negatívnu skutočnosť, nebolo možné konštatovať, že by mal dôkazné bremeno túto negatívnu skutočnosť preukázať. Bolo by to v rozpore s tzv. negatívnou dôkaznou teóriou, v zmysle ktorej od nikoho nemožno v súdnom konaní spravodlivo požadovať, aby preukazoval reálnu neexistenciu určitej skutočnosti, teda že sa niečo nestalo, že niečo neexistuje, nakoľko preukázanie takejto skutočnosti je objektívne nemožné. Uvedené súd zdôrazňuje o to viac, že sám žalobca bol aktívny v smere aktívneho tvrdenia a plnenia dôkaznej povinnosti, keď poukazoval na vyjadrenie sa Y. Y. V. k bodu 4 podľa zápisnice z mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu z 9.9.2016, z obsahu ktorého vyplýva jej vyjadrenie k nedostatkom v účtovníctve žalobcu, a z ktorého vyplýva absencia blokov na nákup pohonných hmôt pre vozidlo žalobcu, evidencia troch sporných faktúr smerom k zákazníkom a absencia súčinnosti žalovaného v súvislosti s výbermi z účtu žalobcu, ako aj absencia súčinnosti žalovaného pri spracovaní nezaúčtovaných dokladov a pri ich doručení. Rovnako žalobca poukazoval na výpoveď Y. Y. V. v trestnom konaní, z ktorej výpovede menovanej v jej postavení svedka pred

orgánom činným v trestnom konaní - vyšetrovateľom OR PZ Žilina, odbor kriminálnej polície, I. oddelenie vyšetrovania Žilina (zo dňa 4.11.2016 podľa č.l. 423) vyplýva, že táto potvrdila absenciu listinného dôkazu - Nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi prenajímateľom p. B.. O. a prenajímateľom p. L.. O. a žalobcom ako nájomcom z 1.1.2013 na predmet nájmu rodinný dom so súpisným č. XXX/X, zapísaný na LV XXXX v D. C. A. v účtovníctve žalobcu, resp. medzi účtovnými dokladmi žalobcu a tiež uviedla, že sa snažila za účelom uzatvorenia účtovníctva žalobcu za rok 2015 viackrát sa so žalovaným stretnúť, avšak bezúspešne, čo viedlo ku potrebe požiadať o odklad daňového priznania žalobcu. Žalovaný nespolupracoval a nekomunikuje. Tiež menovaná potvrdila, že nebolo možné previesť inventarizáciu pokladne k 31.12.2015, nakoľko pokladňou disponovali p. O. a p. H. a neboli jej predložené potrebné doklady a ani nebola v dôsledku toho možnosť osobne previesť zápis k výsledkom inventarizácie a zostatok pokladne sa musel previesť ako pohľadávka. Sama (naposledy 31.10.2016) vyzývala písomne žalovaného, aby s ňou komunikoval vo veci odovzdania dokladov za jeho fyzickú osobu. Taktiež žalobca poukazoval na skutočnosť, že sám žalovaný pripojil ku svojmu trestnému oznámeniu z 13.12.2017 doklady, ktoré svedčia o vzniku daňovej povinnosti (č.l. 512 - 518). Oproti tomu žalovaný v konaní opakovane tvrdil, že všetky doklady - účtovné doklady v origináli odovzdal žalobcovi, a to konkrétne p. V., avšak na pojednávaní dňa 10.4.2018 sám žalovaný uviedol, že ak nejaké doklady má, má ich v kópii, pričom sa jedná aj o zmluvy a objednávky, avšak staršieho dáta (č.l. 504). Skutočnosť, že žalovaný disponuje dokladmi spisovej agendy žalobcu, a to účtovnými dokladmi, vyplýva aj z jeho vyjadrenia sa v trestnom konaní (napríklad zápisnica pred orgánom činným v trestnom konaní zo dňa 11.10.2016 podľa č.l. 322 alebo zo dňa 8.3.2017 podľa č.l. 392). V nadväznosti na to bolo obsahom dôkaznej povinnosti žalovaného v tomto konaní takéto tvrdenie - tvrdenie o odovzdaní spisovej agendy žalobcu žalobcovi preukázať. Pokiaľ nedošlo ku odovzdaniu týchto dokladov protokolárne alebo iným v materiálnej rovine dokladovateľným spôsobom, mal žalovaný v plnej dispozícii možnosť navrhnúť napríklad vykonanie dôkazu výsluchom svedkyne p. Y. V. alebo označiť iné dôkazy tohto svojho tvrdenia. Žalovaný však v konaní v tejto časti zostal dôkazne pasívny a svoje tvrdenie o odovzdaní spisovej agendy žalobcovi nepreukázal. V nadväznosti na už vyššie uvedené odôvodnenie v súvislosti s výrokom o zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania súd vychádza zo záveru o platnosti uznesenia mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu zo dňa 30.6.2016, ktorým bol žalovaný odvolaný z funkcie konateľa. Správanie žalovaného spočíva v nereagovaní na výzvy žalobcu na vydanie spisovej agendy, dokladov žalobcu s ich konkretizáciou vo vecnej rovine, ako vyplýva z výziev podľa č.l. 19, 104 (výzva z 29.7.2016, podľa č.l. 125 (výzva z 12.10.2016) a podľa č.l. 153 rub, 154 a 154 rub (výzvy z 12.10.2016 a z 21.12.2016), potom nemôže byť posudzované pre absenciu jeho statusu konateľa ako porušenie povinností konateľa, ale výlučne, a to i vzhľadom na samotnú vecnú povahu porušovanej povinnosti ako porušenie povinností spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným konať tak, aby jej činnosť a plnenie jej povinností nesťažoval, neohrozoval a nesťažoval jej fungovanie a nevystavoval ju možnosti uloženia sankcie a pokuty, a teda nespôsobil škodu alebo neumožňoval vznik škody, čo v komplexe znamená konať i v súlade s požiadavkou kladenou na správanie spoločníka voči spoločnosti, ktoré má byť v súlade so všeobecnou prevenčnou povinnosťou v zmysle jej základného hmotno-právneho zadenovania, tak ako vyplýva z úpravy § 415 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí, a ktorá právna povinnosť vyplývajúca z úpravy § 415 Občianskeho zákonníka sa uplatní podľa § 1 ods. 2 veta druhá Obchodného zákonníka i vo vzťahu medzi spoločníkom a spoločnosťou a premieťa sa do povinnosti spoločníka byť voči spoločnosti lojálny. Na tomto mieste odôvodnenia súd uvádza, že konateľ na rozdiel od spoločníka je administratívnym orgánom spoločnosti s radiaciami a štatutárnymi kompetenciami, čo sa prejavuje navonok pri jeho konaní v mene spoločnosti. Kompetencie konateľa dovnútra spoločnosti zahŕňajú rozhodovanie o obchodnom vedení spoločnosti a oprávnenia rozhodovať o vnútorných záležitostiach spoločnosti. Takéto kompetencie spoločník nemá. Požiadavkou kladenou na konanie konateľa je súlad jeho konania so záujmami spoločnosti a všetkých jeho spoločníkov. Porušenie povinností spoločníka môže byť dôvodom pre jeho vylúčenie zo spoločnosti v prípade, ak ide o porušenie hmotno-právnych povinností vyplývajúcich spoločníkovi zo zákona alebo zo spoločenskej zmluvy. Ak by konkrétne konanie bolo konaním jednak spoločníka a zároveň konaním konateľa, odôvodňovalo by to aplikáciu § 149 Obchodného zákonníka len ak by bolo preukázané, že ide o konanie, ktoré je zároveň závažným porušením konkrétnej povinnosti spoločníka. Práve z dôvodu časovej následnosti absencie náležitej reakcie žalovaného na výzvy žalobcu na vydanie spisovej agendy žalobcu po zániku jeho statusu konateľa poukazuje súd i na závery podľa rozhodnutia NS SR z 29.11.2004 sp.zn.ObdoV/91/2003 (citované pod uvedeným označením aj v rozsudku NS SR sp. zn. 1Obdo/45/2011 z 15.11.2011), podľa ktorých: Ak spoločník potom, ako bol odvolaný z funkcie konateľa neodovzdal všetok spisový materiál, ktorý je dôležitý pre spoločnosť z hľadiska dodržania právnych

predpisov z oblasti účtovníctva, správy daní atď., a ktorý napriek opakovaným výzvam spoločnosti neodovzdá, hoci už nie je oprávnený ho držať, dopúšťa sa týmto konaním porušovania povinností v zmysle § 149 Obchodného zákonníka. Pokiaľ teda žalovaný v konaní nepreukázal, že by náležite, a teda realizáciou úkonu odovzdania spisovej agendy reagoval na výzvy žalobcu na jej vydanie, je nevyhnutné skonštatovať, že v konaní bolo preukázané naplnenie prvej podmienky úspešnosti žaloby o vylúčenie žalovaného zo spoločnosti, a to tak ako je už konštatované vyššie porušenie povinnosti žalovaného ako spoločníka závažným spôsobom, a to konkrétne jeho povinnosti spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným konať tak, aby jej činnosť a plnenie jej povinností nesťažoval, neohrozoval a nesťažoval jej fungovanie a nevystavoval ju možnosti uloženia sankcie a pokuty, a teda nespôsobil škodu alebo neumožňoval vznik škody, čo v komplexe znamená konať i v súlade s požiadavkou kladenou na správanie spoločníka voči spoločnosti, ktorá má byť v súlade so všeobecnou prevenčnou povinnosťou v zmysle jej základného hmotno-právneho zadefinovania, tak ako vyplýva z úpravy § 415 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí, a ktorá právna povinnosť vyplývajúca z úpravy § 415 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 veta druhá Obchodného zákonníka sa vo vzťahu medzi spoločníkom a spoločnosťou premieta do povinnosti spoločníka byť voči spoločnosti lojálny. V tejto časti poukazuje súd na závery podľa rozsudku NS SR sp.zn. 29Odo/387/2006 z 26.6.2007, podľa ktorých: Teória už skôr vyvodila, že jednou zo zásad, ktorými sa riadi Obchodný zákonník, je princíp lojality spoločníka voči spoločnosti, ktorý je základným východiskom všetkých jeho povinností. Princíp lojality je výkladovým pravidlom, v rámci ktorého je potrebné interpretovať jednotlivé dielčie povinnosti spoločníka voči spoločnosti.

29. Vo vzťahu k procesnej obrane žalovaného, ktorý namietal nedostatočnú určitosť vymedzenia dôvodov vylúčenia žalovaného v žalobe súd uvádza, že túto hodnotí ako nedôvodnú vzhľadom na vyššie zdôraznenú skutočnosť absencie hmotno-právnej prekluzívnej lehoty vyplývajúcej z právneho predpisu na podanie žaloby podľa § 149 Obchodného zákonníka, čo umožňuje v konaní vyvolanom podaním takejto žaloby žalobcovi uviesť i ďalšie nové dôvody vylúčenia alebo doplniť pôvodne uvedené dôvody v priebehu konania o žalobe podľa § 149 Obchodného zákonníka. Navyiac z príloh samotnej žaloby, ktoré tvoria jej súčasť, a to konkrétne zo zápisnice z mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu zo dňa 9.9.2016 a pripojených výziev konkretizácia týchto dôvodov, teda vymedzenie konkrétnych porušení konaním žalovaného dostatočne vyplýva. Súd zároveň v zhode so žalobcom poukazuje v smere vecného vyhodnotenia opísaného konania na závery vyplývajúce z rozhodnutia Krajského súdu Bratislava sp.zn. 28Cb/83/2000 z 20.4.2011, ktoré bolo rozsudkom NS SR sp.zn. 1Obdo/45/2011 zo dňa 15.11.2011 potvrdené, všetko v spojení s uznesením NS SR sp.zn. 1ObdoV/8/2012 z 27.9.2012, ktorým bolo rozhodnuté o odmietnutí dovolania v označenej veci, a v zmysle ktorých rozhodnutí tým, že žalovaný si nesplnil povinnosť uloženú valným zhromaždením a tým, že išlo o doklady, ktoré sú pre chod spoločnosti a dodržiavanie právnych predpisov v oblasti účtovníctva, správy daní a obchodného práva nevyhnutné, dopustil sa žalovaný porušenia svojich povinností uložených mu valným zhromaždením spoločnosti závažným spôsobom. Ak spoločník potom ako bol odvolaný z funkcie odvolateľa, neodovzdal všetok spisový materiál, ktorý je dôležitý pre spoločnosť z hľadiska dodržiavania právnych predpisov z oblasti účtovníctva, správy daní atď., a ktorý napriek opakovaným výzvam spoločnosti neodovzdá, hoci už nie je oprávnený ho držať, dopúšťa sa týmto konaním porušovania povinností v zmysle § 149 Obchodného zákonníka. Vo vzťahu ku podmienke č. 1 žaloby podľa § 149 Obchodného zákonníka, tak ako je vymedzená vyššie, považuje súd pri konštatovaní jej naplnenia v tejto veci za potrebné uviesť, že ju hodnotí v tomto konaní ako preukázanú i vo vzťahu k požadovanej miere intenzity vyžadovanej úpravou § 149 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorej úpravy je potrebné, aby išlo zo strany spoločníka o závažné porušovanie povinností spoločníka. Nereagovanie na vyššie identifikované výzvy žalobcu na odovzdanie spisovej agendy zo strany žalovaného náležite, teda odovzdaním spisovej agendy a z toho vyplývajúca absencia dispozície žalobcu s potrebnými účtovnými dokladmi, obmedzujú žalobcu v plnení jeho zákonných povinností, respektíve ho až vystavujú sankciám v podobe pokút za neplnenie zákonných povinností podľa špeciálnej právnej úpravy majúcej verejnoprávnu povahu, vyplývajúcich zo Zákona o účtovníctve (Zákon č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve). Opísané správanie sa žalovaného zakladá ťažiskovo neplnenie povinnosti žalobcu viesť účtovníctvo úplne a preukázateľne, teda v súlade s úpravou podľa § 8 ods. 1 citovaného právneho predpisu, a teda s doložením všetkých účtovných záznamov (§ 8 ods. 1, 3 Zákona o účtovníctve), pričom v závislosti od prejavu následkov porušenia tejto povinnosti je účtovná jednotka- teda žalobca, vystavená možnosti uloženia sankcie za správny delikt podľa § 38 ods. 1 písm. f/ alebo g/ v podobe pokuty, podľa § 38 ods. 2 všetko Zákona o účtovníctve. V tomto kontexte je potom konanie žalovaného súdom hodnotené

ako závažné porušenie jeho povinností spoločníka. Vo vzťahu k druhej podmienke žaloby podľa § 149 Obchodného zákonníka, teda k podmienke realizácie výzvy žalobcu adresovanej žalovanému na plnenie povinností spoločníka súd konštatuje preukázanie tejto podmienky v nadväznosti na žalobcom produkované výzvy opäť tak, ako sú identifikované vyššie. Vo vzťahu k týmto výzvam zo strany žalovaného v konaní nebolo výslovne namietané, že by sa tieto výzvy nedostali do jeho dispozičnej sféry. Pokiaľ ide o tretiu podmienku žaloby podľa § 149 Obchodného zákonníka, teda realizáciu písomného upozornenia žalobcu adresovaného žalovanému na možnosť vylúčenia žalovaného zo spoločnosti, i túto považuje súd za splnenú, nakoľko zo žalobcom produkovaných písomných výziev vyplýva vo vzťahu ku každej z výziev i písomne dané upozornenie žalobcu žalovanému na možnosť vylúčenia žalovaného zo spoločnosti v prípade, že nebude na tieto výzvy požadovaným spôsobom reagovať. Vo vzťahu ku štvrtej podmienke žaloby podľa § 149 Obchodného zákonníka súd konštatuje jej preukázanie v konaní vzhľadom na obsah zápisníc z mimoriadnych valných zhromaždení žalobcu (uznesenie č. 10 mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu z 9.9.2016, uznesenie č. 4 z mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu z 28.10.2016 a uznesenie č. 9 z mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu z 22.12.2016). Nakoľko je rozhodnutie o vylúčení spoločníka závažným zásahom do pomerov spoločnosti, možno spoločníka podľa § 149 Obchodného zákonníka zo spoločnosti vylúčiť, len ak je spoľahlivo a náležite preukázané splnenie všetkých štyroch vyššie vymedzených hmotno-právnych podmienok úspešnosti takejto žaloby. V prejednávanej veci vo vzťahu k porušeniu povinností žalovaného ako spoločníka konať voči spoločnosti tak, aby jej činnosť nesťažoval, nesťažoval plnenie jej povinností vyplývajúcich z citovanej verejnoprávnej úpravy špeciálneho právneho predpisu, nevystavovať spoločnosť možnosti uloženia sankcie, teda konať voči nej lojálne a predchádzať vzniku škôd konaním žalovaného ako spoločníka, kedy tento nereagoval na výzvy žalobcu na odovzdanie spisovej agendy, bolo preukázané splnenie všetkých vymedzených štyroch podmienok rozhodnutia pre vylúčenie žalovaného ako spoločníka zo spoločnosti žalobcu. Primárne na základe uvedeného konštatovania rozhodol súd tak, ako vyplýva z výroku II. tohto rozsudku a žalobe vyhovel. Tu súd vzhľadom na rozsah žalobcom tvrdených porušení povinností žalovaného ako spoločníka zdôrazňuje, že už toto konštatovanie súdu predstavuje spoľahlivý základ pre vylúčenie žalovaného zo spoločnosti ako spoločníka podľa § 149 Obchodného zákonníka. V tejto časti rovnako poukazuje súd na závery podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 209/04 podľa ktorých: Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

30. Pokiaľ v konaní žalobca dôvodil aj inými tvrdenými závažnými porušeniami povinností žalovaného ako spoločníka, súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania v nadväznosti na vyššie skonštatovaný primárny dôvod svojho meritórneho rozhodnutia (skonštatované porušovanie povinností žalovaného ako spoločníka závažným spôsobom ako je uvedené pri záveroch ku prvej podmienke vyššie) uvádza: Vo vzťahu ku hnutelným veciam (vrátane automobilu - osobného motorového vozidla značky J. XXXC, EČV: H.), na vrátenie ktorých hnutelných vecí žalobca opakovane žalovaného vyzýval napríklad výzvou z 28.7.2016 (podľa č.l. 16 rub alebo podľa č.l. 101 rub), súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania ku momentu meritórneho rozhodnutia uvádza, že nie je jednoznačne skutočnosť, že by zadržiavanie týchto hnutelných vecí, a to jednotlivo alebo v ich súhrne žalovaným predstavovalo porušovanie povinností žalovaného ako spoločníka závažným spôsobom, teda v intenzite vyžadovanej úpravou § 149 Obchodného zákonníka. Žalobca v konaní neuviedol konkrétne tvrdenia, ktoré by vôbec umožnili súdu vyhodnotiť, do akej miery, a teda v akej intenzite absencia možnosti žalobcu disponovať s týmito hnutelnými vecami žalobcu v jeho činnosti obmedzovala alebo mu túto činnosť až znemožňovala, a teda či išlo o obmedzenie závažné, významné a tým naplňajúce kvalitu porušovania povinností žalovaného ako spoločníka závažným spôsobom v zmysle úpravy § 149 Obchodného zákonníka. Ani tento záver však nemení nič na tom, že i zadržiavanie niektorých hnutelných vecí, ktorých sa týkali výzvy žalobcu na ich vydanie adresované žalovanému, a ktoré boli žalobcovi vydané až na základe realizovanej exekúcie, ako to vyplýva z č.l. 296, umožňuje súdu priznať záver o nelojálnom konaní žalovaného voči žalobcovi. Osobitne vo vzťahu k motorovému vozidlu J. XXXC, EČV: H. súd uvádza, že k momentu meritórneho rozhodnutia v tejto veci nebolo právoplatne rozhodnuté vo veci Okresného súdu Žilina sp.zn. 19Cb 211/2017, v ktorej sa žalobca voči žalovanému domáha vydania bezdôvodného obohatenia v rozsahu kúpnej ceny za predaj tohto motorového vozidla zaplatenej žalobcom ako kupujúcim sestre žalovaného ako predávajúcemu tvrdiac, že kúpna zmluva na prevod tejto hnutelnej veci nenadobudla účinky z dôvodu uplatnenia úpravy § 59a Obchodného zákonníka. Pri primárnom konštatovaní uvedenom vyššie ku označeným hnutelným veciam, ktorých sa týkali žalobcom produkované výzvy na ich vydanie vrátane predmetného automobilu, podľa ktorého konštatovania ich

zadržiavanie žalovaným nebolo možné na základe dokazovania vykonaného v tejto veci vyhodnotiť ako porušenie povinností žalovaného ako spoločníka závažným spôsobom, boli výsledky konania a otázky riešené v konaní sp.zn. 19Cb 211/2017 pre rozhodnutie v prejednávanej veci hodnotené súdom ako irelevantné. Vo vzťahu k dokladom, informáciám o dohodách a informáciám o dohodách so subjektmi TUBASPOL s.r.o., Nová Dubnica a A. Š. súd uvádza, že pokiaľ žalovaný v súvislosti s týmito právnymi vzťahmi žalobcu s označenými tretími subjektmi disponoval akýmkoľvek listinami, a to nezávisle na tom, či dôvodom, že ich v dispozícii má, bola skutočnosť jeho statusu konateľa žalobcu do 30.6.2016, dopadá na tieto listiny a doklady, konštatovanie súdu týkajúce sa spisovej agendy ako bolo uvedené pri závere o naplnení prvej podmienky tejto žaloby definovanej vyššie. Tento záver potom platí i vo vzťahu ku platbám v prospech žalovaného v sumách 4.500,- EUR k 31.3.2016, 4.500,- EUR k 29.3.2016 a aj u pohľadávky žalobcu voči žalovanému za obdobie od 1.1.2015 do 31.12.2015 v sume 30.725,17 EUR (tu súd zdôrazňuje, že v konaní medzi stranami neboli sporné tvrdenia žalobcu o realizácii týchto platieb v prospech žalovaného), ako aj vo vzťahu ku vkladu hotovosti v sume 12.345,- EUR, ktorého sa týka výzva z 21.12.2016 podľa čl. 151 rub, a ktorý vklad zrealizovaný žalovaným na účet žalobcu v hotovosti taktiež nebol v konaní sporný. Osobitne vo vzťahu ku platbám 4.500,- EUR z 31.3.2016 a 4.500,- EUR z 29.3.2016 súd dodáva, že ich realizácia žalobcom v prospech žalovaného nebola v konaní sporná a pokiaľ žalovaný tvrdil, že išlo o platby jeho plnení ako samostatne zárobkovo činné osoby zrealizovaných pre žalobcu, bolo v konaní dôkaznou povinnosťou žalovaného toto tvrdenie preukázať, čo však k momentu meritórneho rozhodnutia neučinil a táto skutočnosť ako preukázaná nevyplývala k momentu meritórneho rozhodnutia v tejto veci, čo súd zdôrazňuje ani z ostatných výsledkov vykonaného dokazovania v prejednávanej veci a ani z dokazovania vykonaného súdom vo veci sp.zn. 19Cb 216/2017, teda v inej veci prejednávanej súdom pred rovnakým zákonným sudcom, majúcim o priebehu a stave dokazovania vo veci sp. zn. 19Cb 216/2017 vedomosť z tejto inej jeho rozhodovacej činnosti. Pokiaľ skutočnosti týkajúce sa vzťahu so subjektom TUBASPOL s.r.o. a p. Š. mali povahu ústnych informácií, ich neodovzdanie žalovaným žalobcovi by bolo možné opäť hodnotiť v smere nedostatočného lojálneho správania sa žalovaného voči žalobcovi. Uvedené argumenty však súd uvádza len pre úplnosť odôvodnenia pri skonštatovaní primárneho dôvodu rozhodnutia o vylúčení žalovaného ako spoločníka zo spoločnosti žalobcu, tak ako je tento primárny dôvod vymedzený vyššie.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP: Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1,2 CSP: O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

33. Súd žalobe vyhovel v celom rozsahu, a preto je stranou v tomto konaní úspešnou žalobca, ktorému súd voči žalovanému priznal podľa § 255 ods. 1 CSP plný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti výroku I. odvolanie nie je prípustné.

Proti výroku II. a výroku III. je odvolanie prípustné do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).